

ALICE IN

WONDERLAND

ALICE FABER EN HAAR DUTSJ QUEER PLAYBACK THEATRE
DOOR YVONNE VAN WAMELEN

Ze zou best bij Pauw en Witteman willen aanschuiven om te vertellen over roze ouderschap, maar ze vragen Claudia de Breij altijd. Dat is één van de eerste dingen die Alice Faber (49) me vertelt als ik – in het fris ingerichte kantoor aan de Brugstraat in Groningen – met haar in gesprek ga over het Dutsj Queer Playback Theatre dat ze binnenkort in Nederland introduceert.

Dutsj Queer Playback Theatre?

Je struikelt er bijna over als je het uitspreekt. Kunnen we het ook afkorten? DQPT. DQPT is een theaterform – gericht op de gaycommunity – die Alice meenam uit Engeland. Ze is strijdbaar en is niet bang zichtbaar te zijn. Komt ze binnenkort met het DQPT aan tafel zitten bij Pauw en Witteman?

XX

“Ik stapte in de trein om vervolgens voor een zaal vol met lesbische Engelse vrouwen te spelen.”

Dienstbaar op het toneel

Zeven jaar geleden maakte Alice kennis met Playback Theatre, of – zoals je het in het Nederlands vertaalt – terugspeeltheater. Bij terugspeeltheater wordt iemand uit het publiek geïnterviewd. Het verhaal dat uit het interview komt, wordt door de spelers letterlijk teruggespeeld met een combinatie van spel, dans en muziek. De interviewer en de spelers moeten een prettige sfeer creëren in de zaal om openheid van het publiek te krijgen. Dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan. Hoe doe je dat in de praktijk? Alice: “In een zaal vol met lesbische stellen met kindervens kan een eerste vraag van de interviewer bijvoorbeeld zijn: ‘Wie van jullie wist op haar achtste al zeker dat ze moeder wilde worden?’ Er gaan dan altijd wel een paar vingers de lucht in. Als de interviewer dan verder gaat: ‘Welk beeld had je erbij toen je acht was?’ dan heb je al snel een mini-verhaaltje dat je terug kunt spelen. Een zaal voelt dan dat het respectvol en zuiver gaat. Als wij het hilarisch

zouden doen of we nemen iemand op de hak, dan krijg je een zaal niet zo ver om met echte verhalen te komen.” Het mag als een cliché klinken, maar de kennismaking met terugspeeltheater was voor Alice een soort aha-erlebnis. Waarom wist ze niet eerder dat dit bestond? Vanuit haar jarenlange ervaring met – vooral – trainingsacteren, is dit het summum. Ze legt me uit dat je je bij terugspeeltheater uiteindelijk dienstbaar opstelt voor de verhalen van anderen. Je bent een soort doorgeefluikje op het podium. Je eigen ego en een drang om op dat podium te staan worden helemaal ondergeschikt gemaakt aan het belang van anderen. Maar doen je kwaliteiten als acteur er dan nog wel toe? Daar is Alice uitgesproken over: “Natuurlijk doen je vakmanschap en hoe je je theatraliteit benut wel ter zake, maar in eerste instantie maak je je ondergeschikt aan het verhaal dat je vertelt op het toneel. Daarnaast is het improvisatietoneel pur sang; niets is voorgekookt, de kunst is je hoofd leeg te maken en te durven vertrouwen op je impulsen.”

Schijf-in-je-broekmomentjes

In het verleden is Alice al actief geweest voor de homobeweging en soms krijgen oude idealen weer een nieuwe invulling. Bij Alice gebeurde dat toen ze kennismakte met het Queer Playback Theatre. Op een European Gathering leerde ze een van de grondleggers van het Queer Playback Theatre kennen: Jane Hoy. Ze volgde er een workshop rondom coming-outverhalen. Hoewel Alice' eigen coming-out niet problematisch was (haar vader liet de krant zakken en zei: 'Probeer alles uit en behoud alleen het goede.' 'En dát heb ik gedaan!', vertelt ze lachend!), raakte ze ontroerd door de verhalen en de impact ervan. Wat haar opviel, is dat coming-outverhalen iets universeels hebben: “Of je nou uit Japan of uit Finland komt, je deelt een zelfde thema.” Alice' nieuwsgierigheid was aangewakkerd: “Na die workshop ben ik met Jane gaan praten. Ik wilde weten hoe ze dat deden in Engeland.” Een paar weken later belde Jane haar met de vraag of ze mee wilde spelen op het L-Fest; een groot, driedaags lesbisch festival in Engeland. Zoiets kennen wij in Nederland helemaal niet. Alice vond het vreselijk spannend. Het moest in het Engels natuurlijk en ze zou spelen met een onbekend gezelschap. Maar een beetje spanning houdt je scherp en het was ook tijd voor iets nieuws, want – zoals ze weleens tegen zichzelf en tegen collega-acteurs zegt: “In het theatervak moet je af en toe ‘schijf-in-je-broekmomentjes’ creëren.” Toen ze dus het vliegtuig naar Engeland nam, had ze weer zo'n momentje: “Ik voelde me een beetje als Alice in Wonderland. Daar stond ik dan met mijn koffertje in mijn hand op het vliegveld van Birmingham. Ik stapte in de trein om vervolgens voor een zaal vol met lesbische Engelse vrouwen te spelen.”

Opgepoetst

De ervaringen die ze in Engeland opdeed, zorgden ervoor dat Alice' hoofd bol kwam te staan van de

XX

“Queer Playback Theatre kan ervoor zorgen dat de homobeweging elkaar blijft opzoeken – en niet alleen om te feesten.”

ideeën. Dit wilde ze ook in Nederland! Alice: “Ik zie de laatste tijd dat er steeds meer aandacht komt voor homo's in bejaardentehuizen. Ik denk dan: daar wil ik spelen! En toen mijn vriendin en ik op zoek gingen naar een donor bijvoorbeeld, bleken er ineens allerlei issues te spelen. Het lijkt me daarom geweldig om voor (aspirant) roze ouders te spelen. Hoe maak je keuzes? Welke dilemma's spelen er? En zo kwamen er, na Engeland, nog veel meer podia en thema's bij me op. Het is tijd om in Nederland met Dutsj Queer Playback Theatre te beginnen. Queer Playback Theatre kan ervoor zorgen dat de homobeweging elkaar blijft opzoeken – en niet alleen om te feesten. Het is een nieuwe manier om met elkaar in gesprek te komen.” Het is duidelijk dat Alice' idealen weer opgepoetst zijn, want tegenover me zit een vrouw die klaar is om met haar gezelschap DUTSJ Nederland te veroveren.

Dutsj Queer Playback Theatre als missie

“Ik zie het wel als een soort missie. Ik heb mijn eigen bedrijf waar ik een goede boterham mee verdien, maar ik besteed graag een percentage van mijn aandacht aan dingen die niet over geld gaan. Ik word er juist heel happy van als die twee dingen goed in balans zijn.” Voor het DQPT zou een soort startsubsidie het een en ander wel iets makkelijker maken, maar dat is niet waar ze het voor doet en dat weten de spelers ook: “Ik doe dit, omdat ik vind dat we niet moeten indutten als gaycommunity. We moeten met elkaar

in gesprek blijven en openstaan voor elkaars verhalen.” En dat kan op 31 januari voor het eerst bij de presentatie van het DQPT in café De Kast in Groningen. Ontroerende, moedige, hilarische,

pijnlijke, herkenbare verhalen; ze zijn allemaal welkom! Als ik Alice Faber zo hoor vertellen over haar plannen, vermoed ik dat straks, als het DQPT groot is, de tafel van Pauw en Witteman te klein zal zijn.

WIE IS

ALICE FABER

Alice Faber werd geboren op 8 juni 1964 in Groningen. Ze is een alleskunner met kennis van zaken. Ze is ondernemster en theatermaker sinds 1996. In 1999 kreeg ze samen met haar vriendin een dochter. Van 2007 tot en met 2013 maakte ze als actrice deel uit van terugspeeltheater Rob Heiligers. Daarnaast geeft ze kennismakingsworkshops met haar collega Janneke Holwarda. Alice en haar gezelschap DUTSJ boeken? Bezoek de website www.dutsjtheatre.com

Bel met 06-54307458 of mail naar heteerstebedrijf@home.nl

WWW.DUTSJTHEATRE.COM

XX

“Ontroerende, moedige, hilarische, pijnlijke, herkenbare verhalen; ze zijn allemaal welkom!”